

[From.]

støtteparti, og uden at forlænge diskussionen yderligere vil jeg gerne lige have lov at sige, at det er interessant at høre, at det ærede medlem ikke føler sig som medlem af et parti, der fører støttepolitik for regeringen. Men jeg synes, det ærede medlem handler stik imod denne indstilling i sin daglige politik.

(Kort bemærkning).

Skytte: Jeg skal ikke gå nærmere ind på betragtninger om støttepolitik. Det ærede medlem har jo selv oplevet, at vi undertiden har støttet også andre regeringer, uden at vi derfor har følt os som støtteparti.

Jeg vil gerne sige med hensyn til den lapsus, det ærede medlem hr. From nævnte, at det ærede medlem var selv så elskværdig i første omgang at nævne benzinfemøren fra 30'erne.

Jeg er iøvrigt enig med ham i hans betragtninger, at det var ikke en særlig kriseforanstaltning for landbruget; det er det i hvert fald ikke længere. Men det må også være en lapsus, at det ærede medlems regering aldrig nogensinde har foreslået denne afgift ophævet.

(Kort bemærkning).

From: Angående det sidste spørgsmål om benzinfemøren kan jeg fremhæve, at der adskillige gange fra venstre er stillet forslag om dens ophævelse, og jeg kan tilføje, at af motorkommissionens betænkning vil det fremgå, at også venstres medlemmer er gået ind for en sådan betragtning. Og jeg kan tilføje: det ærede medlems partifælle har indtaget det samme standpunkt, så der vil nok være en løsning i sigte.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Tholstrup: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Fortsættelse af første behandling af forslag til finanslov for finansåret fra 1. april 1956 til 31. marts 1957.

(Lovforslaget findes i tillæg D. sp. 1, foregående forhandling i tidenden sp. 1498, 1579 og 1700).

Forhandlingen genoptoges.

Hanne Budtz: Biografvæsenet her i landet er et af de områder, hvorfra der flyder regelmæssige indtægter til statskassen, efter nøje fastsatte regler. Selve biografnæringen er et problem — virkelig et problem — som mange er interesseret i, og som ofte skaber røre, når en bevilling tildeles, og man spørger sig selv gang på gang, om det dog ikke er et forældet system, der hersker på dette område. Jeg er af den opfattelse, at der tiltrænges en ændring.

Før biografloven af 1922, altså i filmens yngre dage, var der intet, der hed bevillinger; film kunne fremvises efter de almindelige regler for forlystelser med til-ladelse fra vedkommende stedlige politi-myndighed. Bevillingssystemet blev først indført ved loven af 1922, og bevillingerne blev meddelt for 3 år ad gangen, ja, nogle endog kun for 1 år.

Ved den nugældende biograflov, som er fra 1938, og som opretholder bevillings-systemet, oprettedes statens filmcentral, filmsfonden, filmsrådet og filmsproduktionen, d. v. s. ministeriernes filmsudvalg og Dansk Kulturfilm.

I 1947 blev der nedsat et udvalg med den opgave at undersøge alle de biografteater-væsenet og filmsproduktionen vedrørende spørgsmål, herunder spørgsmålet om selve bevillingssystemet. Der var altså trang til en drøftelse af dette spørgsmål. Der blev afgivet en betænkning i 1950, hvori der blev behandlet mange emner, og det fremgår, at et mindretal, bestående af venstre og de konservative, gik ind for ophævelse af be-villingssystemet, idet de mente, at fri næring ville være at foretrække. I de seks år, der er forløbet siden denne betænkning af-givelse, mener jeg, der har vist sig uheldige udslag af bevillingssystemet, og jeg skal tillade mig overfor den højtærede justits-